

Abstrakt

Disertační práce je věnována pojetím ekleziologie v husitském hnutí. Přihlédnuto je především k chápání církve prvotní v jednotlivých proudech husitství a u významných husitských myslitelů. Výchozím stanoviskem je, že husitská revoluce existovala jako produkt myšlení, a to teologické provenience. Je nutné se zabývat i pojetím člověka, moci a její legitimity, dějin a v křesťanském myšlení i přístupy k interpretaci Písma. V textu figurují hlavní a inspirativní osobnosti českých dějin 14. a 15. století. Matěj z Janova, Jan Hus, Jakoubek ze Stříbra, Mikuláš z Pelhřimova. Dále jsou rozebrány i myšlenky radikálních táboritů. Jedním z rozhodujících úhlů pohledu je vztah k Písmu a způsob jeho interpretace. Tvoří totiž důležité kritérium pro pochopení církve, světa, sociálních vztahů a nitra člověka, tak jak na ně česká reformace kladla důraz. Dalším je potom pojetí církve prvotní, tak jak jej jednotlivé proudy nebo postavy husitství chápaly. Snažil jsem se myšlení české reformace o církvi pojmut v jejich jednotlivých specifikách, ale i v jejich společných rysech.